

ken zaten bij de meeste vogels ter hoogte van de „waterlijn”. Waarschijnlijk zijn zij 's nachts, zwemmend of in ondiep water staand, met de olie in aanraking gekomen. Een vijftal ganzen had ook olie aan de kop en hals. Vermoedelijk was dit een secundaire bevuiling, ontstaan doordat de vogels met kop en hals langs borst en flanken wrijven bij de verzorging van hun verenkleed. De besmetting van de ganzen was minder erg dan wij bij alken, zee-eenden en futen zien. De ganzen verblijven een veel korter deel van het etmaal op het water omdat zij overdag grazen. 's Nachts zijn zij op het slik. Alleen tijdens de overspoeling tijdens hoog water moeten zij zwemmen. Maar om twee redenen is de besmetting met olie bij de Grauwe Ganzen een buitengewoon trieste vertoning. Want in september 1970 wordt het getij op het Hollands Diep uitgebannen. De ganzen moeten dan de gehele nacht op het water slapen, omdat het slik voorgoed onder gaat. In de tweede plaats ligt de ruiplaats van de Grauwe Ganzen op de Ventjagersplaten maar 9 km van de plaats waar ik op 27 maart de „olie-ganzen” vond.

Stookolie bij ganzen was tot dusver niet geheel onbekend bij Kol- en Rietganzen, maar vrij zeldzaam. Tussen 1954 en 1969 zag ik een stuk of vijf gevallen. Op 8 februari en 1 maart 1970 zag ik een adulte Kolgans met olie in de Poel bij 's Heer-Arendskerke. Het lijkt van belang de situatie op dit gebied nauwlettend te volgen.

T. Lebrecht.

TELLING VAN STOOTVOGELS IN DE FLEVOLANDEN

Op 23 januari hebben wij in een betrekkelijk klein gebied van de Flevopolders, een telling van stootvogels gehouden. Wij zijn hierbij uiteraard zeer nauwkeurig tewerk gegaan. De telling valt eerder naar een te lage dan naar een te hoge kant uit. Het was die dag zwaar bewolkt bij een temperatuur van plm. 2° C en er stond een matige z.o.-wind.

In Zuidelijk-Flevoland werd geteld langs de Gooimeerdijk tot paal 21 en langs de gehele Oostvaardersdiepdijk. In Oostelijk-Flevoland langs de volgende route: Knardijk tot Torenavalkweg (vanaf Lelystad-haven), Torenavalkweg, Larserweg, Strandgaperweg, Bremerbergweg, bosjes Spijkweg, Larseringweg tot Lelystad, vervolgens de hoofdwegen naar Lelystad-haven en de Flevocentrale.

Een grote concentratie roofvogels verbleef op de stoppelakkers rondom het vliegveldje nabij de Larserringweg. Opvallend was, dat zowel vóór als na de koude periode — eind december, begin januari — de roofvogels meer verspreid in beide polders voorkwamen. Op onze teldag kwamen rondom het vliegveldje plm. 60 Torenavalken, 21 Ruigpootbuizerden en ruim 50 Blauwe kiekendieven voor!

Het resultaat van de telling was:

Torenvalk (<i>Falco tinnunculus</i>)	Oostvaardersdiepdijk O.-Flevoland Z.-Flevoland	14 88 3	totaal 105
Buizerd (<i>Buteo buteo</i>)	omgeving Larserringweg	10	10
Ruigpootbuizerd (<i>Buteo lagopus</i>)	Oostvaardersdiepdijk O.-Flevoland	1 26	27
Blauwe kiekendief (<i>Circus cyaneus</i>)	Oostvaardersdiepdijk O.-Flevoland Z.-Flevoland (w.o. 8 mann. ex.)	2 87 3	92
Smelleken (<i>Falco columbarius</i>)	O.-Flevoland	1	1
Velduil (<i>Asio flammeus</i>)	O.-Flevoland	2	2

Deze cijfers geven aan, dat het interessant zou zijn eens een volledige telling te houden van stootvogels in de Flevolanden.

J. L. M. Bos, F. Rijnja.

BROEDENDE DWERGSTERNEN OP HET HELLEGATSPLEIN (*Sterna albifrons*)

In de zomer van 1970 kwamen tenminste 4 paar Dwergsternen (*Sterna albifrons*) tot broeden op het Hellegatsplein. Het Hellegatsplein, behorend tot de provincie Noord-Brabant, is een kunstmatig terrein in het splitsingsgebied van Hollands Diep, Haringvliet en Volkerak, verbonden met Zuid-Holland via de Haringvlietbrug, met Noord-Brabant via de Volkerakdam en met Goeree-Overflakkee via de Dammenweg. Ondanks het feit dat op het Hellegatsplein sinds het begin van de jaren zestig grote activiteiten heersen als gevolg van waterstaatkundige en verkeerstechnische werken handhaaft zich er met wisselend succes een kolonie Visdiefjes (*Sterna hirundo*). De nesten liggen vaak op enkele meters uit de drukke verkeersroute Zuid-Holland-Zeeland, soms zelfs op de middenberm tussen de rijpaden.

Na een succesvol broedseizoen 1969 vestigden zich in het voorjaar van 1970 wederom een aantal Visdieven op het traditionele broedterrein. Half-mei werd op dit terrein grond gestort waarna enkele paren Visdieven uitweken naar de hoog gelegen weglichamen t.b.v. het toekomstige verkeersknooppunt; de rest verdween. Bij een bezoek op 5—7—1970 bleek zich bij deze kleine kolonie een betrekkelijk groot aantal andere paren te hebben gevoegd waardoor de gehele vestiging was uitgeroeid tot ca. 125 paar. Op die datum hadden de in mei met broeden gestarte paren reeds vliegvlugge jongen, de late